

POSTANOWIENIE

28 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Karol Weitz (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 28 czerwca 2023 r. w Warszawie,
zażalenia A. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Cieszynie

z 22 marca 2022 r., I C 449/22,

w sprawie ze skargi A. M. o stwierdzenie niezgodności

z prawem prawomocnego postanowienia z dnia 31 października 2006 r.,

sygn akt I C 337/05

w sprawie ze skargi A. M.

z udziałem L. F.,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 22 marca 2022 r. Sąd Rejonowy w Cieszynie odrzucił skargę A. M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku wydanego w sprawie I C 337/05.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wyjaśnił, że w sprawie o sygn. akt I C 337/05 z powództwa L. M. przeciwko A. M. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym wyrok Sądu Rejonowego w Cieszynie wydany został w dniu 29 marca 2006 r., a stał się prawomocny w dniu 17 maja 2006 r.

Tymczasem powód wniósł osobiście sporządzoną skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w lutym 2022 r., a więc z przekroczeniem terminu wskazanego w art. 424⁶ § 1 k.p.c., a także z nauszeniem określonego w art. 87¹ § 1 k.p.c. przymusu adwokacko-radcowskiego oraz nieopłaconą.

Z tego względu Sąd Rejonowy w Cieszynie na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę A. M. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jako spóźnioną, nieopłaconą i z innych przyczyn niedopuszczalną.

We wniesionym osobiście zażaleniu na postanowienie Sądu Rejonowego z 22 marca 2022 r. A. M. zarzucił, że zaskarżony wyrok został wydany „bez możliwości elementarnej obrony przed zarzutami przedstawionymi w Sądzie”, czym narusza jego prawa obywatelskie określone zarówno w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w międzynarodowych konwencjach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, które dotyczy także czynności procesowych podejmowanych przed sądem niższej instancji, chyba że strona jest osobą wymienioną § 2 tego artykułu. Skarżący niewątpliwie nie ma wymaganej przez ten przepis zdolności postulacyjnej. W związku z tym zażalenie od postanowienia Sądu Rejonowego w Cieszynie powinno być sporządzone i podpisane przez adwokata lub radcę prawnego.

Zażalenie sporządzone i podpisane przez stronę niemającą zdolności postulacyjnej przed Sądem Najwyższym jest dotknięte brakiem nieusuwalnym, skutkującym odrzuceniem środka odwoławczego jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełniania tego braku i bez możliwości jego usunięcia przez pełnomocnika (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 23 lutego 2012 r. V CZ 132/11, z 21 września 2011 r., I CZ 59/11, z 25 sierpnia 2010 r. II UZ 16/10, z 6 listopada 2008 r. III CZ 35/08). Skutki niezachowania przymusu adwokackiego normowanego przez przepis art. 87¹ § 1 k.p.c. reguluje ogólnie art. 130 § 5 k.p.c., a w odniesieniu do środków odwoławczych objętych przymusem adwokackim, w tym zażaleń do Sądu Najwyższego, obowiązują szczególne regulacje (art. 394¹ §

3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c., art. 370 k.p.c. i art. 373 k.p.c.) przewidujące odrzucenie zażalenia wniesionego osobiście przez stronę.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

[f.n]

[W.R.]